

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
televel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos petit-
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Az a bizonyos szálla és gerenda.

Debreczen, január 13.

(D.) A kormánypárti lapok úgy mennek neki az ellenzéki képviselőknél, mint a veszett (hála a szónok politikai és parlamenti illemérzékének, — nem kutyák csak) állatok, — méltóztatott magát így kifejezni az ország parlamenti esarnokában egyik tisztelt ellenzéki képviselő urnak. Teszik pedig a kormánypárti lapok azért, mert Bánffy miniszterelnök uszítja őket.

Hát ha az ellenzéknek a miniszterelnöki teendőkről ily magas fogalmak vannak, valóban nem esodáljuk, hogy a szélsőbal is merne kormányra vállalkozni, mert az eféle teendők elvégzésére, amint látszik (Wie der Schelm ist, so denkt er) képesnek érezné magát. De hát sajnos, a szabadelvű-párt kormányfői a politikai fölfogás ily magas színvonalán mind e mai napig nem állnak, noha az ellenzéki, kivált szélsőbal szónok és publicista urak

1876 óta elég utbaigazitással méltóztatott neki szolgálni.

Nem száz, nem ezer és száz-ezer, de billió aranyat lehetne ígérni annak, aki igazolni tudná, hogy a mióta a kormány a szabadelvű-pártból kerül ki, akadt egyetlenegy miniszterelnök, ki utasításokat osztogatott volna a sajtónak az iránt, hogy mily tónusból beszéljen az ellenzékkel.

De hát a Sokratesz filozófiája nem igen nagy hódításokkal dicsekedhetik az ellenzéken. „Ember, tanuld ismerni enmagadat“ a görög bölcsésznek eme arany mondata minél kevésbé vált vérré a mások türelmét megkövetelő türelmetlenek ereiben, s a kiméleteségről és parlamenti ügy zsurnalisztikai udvariasságról leezkedet tartó urak igen rossz példaképpé járnak azok előtt, kiket kis-korú tanítványoknak szeretnének tekinteni.

Soha szabadelvű-párti, parlamenti szónok, soha szabadelvű-párti publicista nem használt még ellenzéki férfiak ellen oly hangot, még legnagyobb felindultságában

sem, mint a milyent onnan napról-napra, szokás szerint, mindközönségesen hallgatnunk kell. És épen azért, mert e hang iránt tulságosan nagy türelemmel viseltetünk, s mert a ki minket kövel dob, kenyérrel szoktuk visszadobni, tünik fel az ellenzéki uraknak egy-egy erősebb szavunk, mint a bécsi kiállításról hazatérő polgár előtt az a sok ember, akit a falujában látott, mert Bécsben — ugymond — nem látott senkit. Persze, ismerősöket értett. Hát az ellenzéki urak is, mikor tőlünk egy-egy ily ismerős hangot hallanak, feltünik nekik, holott saját kiállításukat észre se tudják venni.

Ha igaz az a közmondás, hogy az okosabb hallgat? Akkor ezen közmondás ítélőszéke után, legnagyobb szerénységünk mellett is, akarva nem akarva el kell fogadnunk ez ítélkezésnek javunkra eső birálatát. — Mert ugyan mi lenne parlamentünkben, alkotmányunkban, belbékénkből és hazánkban, ha például az Ugron Gábor ur et consortes szónoklatára hasonló szónoklatokkal, támadá-

TÁRCA.

A kis pástétomok.

— Daudet Alfonz beszéde. —

A Debreczeni Ellenőr eredeti tárcája.

I.

Vasárnap reggel volt. Sureau ur, a Turenne-utcai ezukrász inasát szólította elő:

— Ime Bonnicar ur kis pástétomai... vidd el neki és jöjj vissza gyorsan... Ugy látszik, a versaillesiak benyomultak Párisba.

A ezukrász-inas, ki nem értett a politikához, a forró pástétomokat serpenyőbe rakta, a serpenyőt fehér asztalkendőbe takarta és az egészet ügyesen elhelyezve feje tetején, sietve megindult a Saint-Louis sziget felé, hol Bonnicar ur lakott. — Gyönyörű reggel volt, egyike ama verőfényes májusi napoknak, melyek után a gyümölcsáros boltok megtelnek orgonavirággal és esomóba kötött eseresznyevel. Távolról puskaropogás hallatszott és az utcasarkon riadót fújtak; de mindennek dacára a Marais, e régi városnegyed, megtartotta békés ábrázatát.

Mindenen meglátszott, hogy vasárnap van; az udvarokon játszó gyermekcsoporthok, az ajtók előtt labdázó leányok és e kis fehér alak, mely az elhagyott utca közepén haladt, környezve a forró pástétomok illatától, mindez valami ártatlan, vasárnapi színt kölcsönzött a harezias reggelnek. — Az egész városnegyedből

minden élet a Riveli-utczában látszott összpontosulni. Itt ágyukat vontattak, torlaszokat emeltek; lépten-nyomon nemzetőr csapatokkal találkozott az ember. De a kis ezukrász-inas nem vesztette el fejét. E gyermekek hozzá vannak szokva, hogy a tolongásban és az utcai zsivajban járjanak. Ünnepeken, újévkor s husvét vasárnapján kell legtöbbet futkosniok; azért a forradalmak nem igen ejtik őket bámulatba.

Szinte öröm volt nézni, hogyan furakodott a kis fehér vászonsapka a katonafővegeken és szuronyokon keresztül ügyesen kikerülve az összeütközést, majd gyorsabban haladva előre, majd ismét rákényszerített lassúsággal, melyen meglátszott, hogy mennyire óhajtana futni. Mit törődött ő a esatával. Födolog volt rá nézve, hogy a déli harangszóra Bonnicar-hoz érjen s gyorsan zsebre rakja a kis borravalót, mely az előszoba asztalkáján reá várt.

Hirtelen roppant porfelleg támadt: énekelve, futó lépésben vonulnak el a köz-társaság árvái, csupa 12—15 éves fattyu, épp oly büszkén hordva Chassepot-ját, veres övét s nagy eszímáját, mintha csak hushagyó kedden taposná a boulevardok sarát, papír-esákoval fején s rózsaszínű napernyő foszlányaiból készült zászlóval kezében.

Ezuttal a kis ezukrász-inas a nagy lökdösésben csak ügygyel-bajjal volt képes fentartani az egyensúlyt. De hiszen ő annyit esuszkált a jégen, hogy a kis pástétomok az ijedség árán ezuttal is megmenekültek.

Szerencsétlenségre a menet, az ének.

a veres övek, a báméskodások, a kíváncsiság, fölébresztették a ezukrászinasban a vágyat, hogy egy darab ily szép társaságban tegye meg az utat. A nélkül, hogy észrevette volna, elhaladt a városháza, el a Saint-Louis sziget hidja mellett és most isten tudja, a porban hova sodorta őt ez az örült áradat.

II.

Legalább is 25 év óta szokás a Bonnicar családnál, hogy vasárnap kis pástétomok jöttek az asztalra. Pontban déli tizenkét órakor az egész család — apraja, nagyja — egybegyült az erdőben — erős és éles csengetyűhang hirdette az egész világnak:

— Ah... megérkezett a ezukrász!

Ekkor mozgásba jöttek a székek: mosolygó gyermekek fészkelődnek a terített asztal körül és mind e boldog nyárpolgárok elhelyezkedtek az ezüstből készült melegítővel szemben, melyen szabályos gulába voltak rakva az apró pástétomok.

Ma a csengetyű nem szólalt meg. Bonnicar ur türelmetlenül tekintett a vén falióra, mely fölött kitömött gém terpeszkedett és mely a mióta a házán volt, még sohasem sietett, sohasem késlett. A gyermekek az ablakon bámultak ki, lesve mikor fordul már be az utcasarkon a ezukrászinas. A társalgás akadozóvá vált és az éhség, melyet a déli harangszó még érezhetőbbé tett, igen nagyok és igen szomorúnak tüntette fel az ebédőt, a régi ezüstnemű daczára, mely a habos vászon abroszon ragyogott és daczára a patkó alakra összehajtogatott fehér

saira hasonló támadásokkal, kifejezéseire hasonló kifejezésekkel válaszolnánk? Tettelegességre fajúlnának a dolgok mielőbb, s tekintve hogy jókora többségben vagyunk, merjük hinni, hogy Európa s a világ nézőközönségének nagy gyönyörűségére, eltángálnánk a kisebbséget. Hát ha erőnk érzetében még is mi hallgatunk és türeink, nem csak dícséretre méltó önuralomra, mérsékletre és mindenek előtt „okosabb” észre, de nagyobb hazafiságra is mutat.

Ugyan mily szotizokat követ el az ellenzék a miniszterelnökökkel szemben, aki pedig olyan kimélettel, udvariassággal és lovagiassággal viselkedik, amely a méltó ellenfelet mindenesetre hogy hasonló fegyverekre készítetné: de hát lehet ilyesmit állítani az ellenzékéről? Mert eltekintve attól a csiribiri képviselők száralomra méltó primitív, de durvának nagyon is durva közbeszólásaitól, melyekkel önmaguknak és velők egy műveltségi szinten álló választóiknak tetszelegni akarnak, magok a vezérek is oly kiméletlenek, még Apponyi is, hogy a társadalmi életben csak verekedéssel lehetne rá válaszolni.

Es ők tőlünk még is kiméleteséget követelnek, sőt talán még dícséretet is kívánnak. Mi hagyjuk ütni a mi vezéreinket, de ne merjük illetni az övéiket. Ez aztán a gőgös arrogancia és az önérdeknek nagyrabecsülése. Vala-

mennyien vezérszerepet óhajtanának játszani, következtetve, valamennyien miniszterképesnek érzik magukat, pedig nem merném föltételezni egy némely közbeszólóról, hogy eltudná mondani az egyszeregyet.

A miniszterelnök szóközi gyakorlatlanságából kegyetlenül üzték a legsértőbb gunyt, s ime napról-napra korrektebb válaszokat rögtönöz s szóközi haladásáról ítélve nem az az ember, aki az ellenzéknek még sokáig cél-tábla gyanánt fog szolgálni, hanem meg fogja szégyenleni, kik a közbekiáltásnál s kiméletlenségénél egyébre nem képesek.

Szóval: mi jögon követeli tőlünk az ellenzék az önmegadást, pláne gyávaságot, hogy a hátunkon bármelyik ügyefogyottja fát vágghasson, vagy a hátunkból szíjat hasithasson? Azért méltóztassanak műveltebb hangot használni, méltóztassanak lovagias ellenfél képében tűnni föl és a szabadelvű-párt sajtója kötelességének fogja tartani, hogy hasonló kalappal köszönjön.

S z i n h á z.

(P.) Tegnapelőtt, szombaton Herezeg Ferencz kitűnő vígjátéka a „Három testőr” került színre igen jó előadásban, közepes számú közönség előtt.

Pollacsekét Krémer játszotta kellő diszre-tióval, mindvégig kitűnő hangulatban tartotta a közönséget. Lízát Cserni Berta finom vonásokban mutatta be s kitűnő partnerével Tapol-czaival (Rátky) olyan kitűnő játékot produ-

káltak, hogy alig hisszük, miszerint ezt a ké-szerepet lehetne jobban megjátszani.

Legyen szabad a többi szereplőket mel-lőzni, nem azért, mintha nem érdemelnék meg a dícséretet, mert bizony arra rászolgáltak hanem, mert színház rovatunk szűk volta gazdálkodni kényszerít a sorokkal, hogy a tegnapi, vasárnapi előadásnak annál több tért szentelhessünk.

Mert bizony nagy nap volt az a tegnapi — vagyis inkább „nagy este” volt, mert alig fordult meg meg színpadunkon nagyobb mű-vész, mint Fumagalli Leon, a kire minden kritika kimondta, hogy a jelenkor legnagyobb művésze.

„Rigolettó” került színre a czimszerepben Fumagallival.

A nézőtér ünnepi díszítéssel s bár itt-ott páholyok voltak is üresek, még is igen szép és előkelő közönség gyűlt össze, hogy meg-lássa és hallgassa a nagy művészt.

Már belépése mutatta, hogy igazi művész: szem- és arc-játéka valami szokatlanul nagy-szerű. Minden mozdulata kiszámított. Hangja mély — dörgő, bariton s e mellett a felsőbb fe-kvésekben is férfias, érczes.

Szinte megmosolyogtuk most utólagosan az a fővárosi lapot — talán az egyetlen — mely azt mondta reá, hogy hangja nincs s a mi van is, durva. Nos hát, ez egyszerűen nem áll, mert Fumagalli hangja szép bariton hang s szerencsésnek érezhetné magát sok híres baritonistánk, ha ilyen hanggal rendelkeznek.

Fárasztó szerepét mindvégig egyforma könnyedséggel s egyforma finom színezéssel, a fáradságnak legkisebb látszata nélkül játszta végig.

Fénypontja előadásának mindazonáltal a 3-ik felvonásban volt. Szinte megdöbbentett e felséges játék: szinte éreztük, hogy most látjuk csak az igazi Rigolettót. A közönség lélekzését is visszafojtotta, hogy el ne ves-zítsen egy hangot, egy mozdulatot e soha

asztalkendőknek, melyek köröskörül voltak rakva.

Az öreg szakácsné már több ízben be-jött és urának fülébe sugdosott . . . peesenye megég . . . zöld borsó széjjel fő . . . De Bonnicar ur fejébe vette, hogy nem ül az asztalhoz a kis pástétomok nélkül: dühös volt Sureaura és elhatározta, hogy maga megy utána nézni, valjon mi lehet e hallatlan késedelemnek oka. A mint botjával mérgesen hadonázva kilépett az utczára, a szomszédok figyelmeztették:

— Vigyázzon Bonnicar ur . . . azt beszélük, hogy a versaillesiak benyomul-tak Párisba.

De Bonnicar semmit sem akart hallani, még a puskaropogást sem, mely Neuilly felől hallatszott, meg a városháza előtt felállított ágyú vészlövését sem, mely a városnegyed ablakait megrázkódtatta.

— Ej! ej! ez a Sureau . . . ez a Sureau! . . .

Es a mint így magában beszélgetve gyorsan végighaladt az utczán, már oda képzelte a kirakat ablaktábláit az apró esemege-tányérokkal.

A Lajos-Fülöp hidnál emelt torlasz véget vetett haragjának. A következől megfosztott földön néhány marezona arcú kommün-harcos hevert a napon sütké-rezve.

— Hova megy ön polgár?

A polgár magyarázatot adott: de a kis pástétomokról szóló történet gyanút keltett, annyival inkább, mert Bonnicar vasárnapi kabátjában, arany foglalatu pápaszemmel az orrán, egészen a vén reakzionárus benyomását tette.

— Ő kém, mondák a foederáltak, el kell küldeni Rigaulthoz.

Erre négy jóakaró férfi, kik nem haragudtak érte, hogy a torlasztott hagy-hatják, puskatusával lökdöste előre a szegény, kétségbeesett Bonnicart.

Nem tudom aztán mi történt, de egy fél órával később valamennyien a rendes csapatok hatalmába voltak, és indulásra készen álltak a foglyok hosszú sorai között, kik Versaillesbe valának szállítandók. Bonni-car mind erőlesekben tiltakozott, botjával hadonászott és századszor elmondta történetét. Szerencsétlenségére ez a mese a kis pástétomokról oly képtelennek, oly hihetetlennek tetszett a nagy zavar köze-pette, hogy a tisztek csak nevettek.

— Jól van, jól öreg . . . Majd Ver-saillesben igazolhatja magát.

Es két sor vadász közt, megindult a menet a Champs-Elyséesen át, mely még fehér volt a löporfellegetől.

III.

A foglyok ötösével mentek, tömött, összeszorult sorokban. Hogy el ne szakad-janak egymástól, kényszerítették őket, hogy karonfogva menjenek. E nagy ember-esorda, a mint a poros országúton előre haladt, úgy dübörgött, mint a zivataros eső.

A szerencsétlen Bonnicar azt hitte, hogy álmodik. Izzadva, nagyokat fújva, félelemtől és fáradságtól kimerülten kullo-gott a menet végén, két vén boszorkány közt, kiken megérzett a petroleum és a pálinka szaga: és a mint átkozódásai köz-ben folyton ismételte e szavakat: „ezuk-rász, kis pástétomok”, környezete utóvégre azt hitte, hogy megőrült.

Tény, hogy a szegény ember tökéle-tesen elvesztette a fejét. Az ut emelkedé-sénél és lejtőinél nem látta-e ott elől a porfellegetben feltűnni Sureau kis inasának fehér kötényét és sapkáját? Még pedig legalább is tizszer!

Végre alkonyatkor elérték Versailles-t: és a mint a tömeg meglátta ezt az öreg, szemüveges csupasz nyaku, poros, esőkö-nyös nyárspolgárt, egyhangulag abban állapodott meg, hogy areza elárulja a nagy gonosztevőt. Azt mondták:

— Ez Pyat Félix. Nem! ez Delecluze!

A kisérletet képező vadászok alig bírták őt sértetlenül az Orangerie udvaráig eljutatni. Itt azután a szegény csapatnak meg volt engedve, hogy feloszolják, a földre heveredjék, kifújhassa magát. Némelyek elaludtak, mások káromkodtak, ismét mások prüszköltek, ismét sirtak; Bonnicar nem aludt, nem sirt. Oda ült egy lépcsőre és fejét tenyerébe hajtva, félholtan az éhségtől, a szégyentől, a fáradságtól, visszagondolt e szerencsétlen napra, otthonról való távozására, aggodó család-jára, a terítékre, mely estig hiába várja őt, azután a megaláztatásra, a bántalmakra. Es mindezt egy pontatlan czukrász okozta!

— Bonnicar ur, ime itt vannak kis pástétomai! . . . hangzott most hirtelen mellette. A jó ember, amint föltekintett, ugyancsak elbámult, hogy maga előtt látja Sureau kis inasát, kit a köztársaság árvaival együtt elcsíptek, és a ki most fehér köténye alól elővette pástétomos serpenyőjét és oda tartotta Bonnicar elé. Így történt, Bonnicar ur a lázadás és el-fogatás daczára e vasárnapon is, úgy mint máskor, megkapta kis pástétomait.

nem látott művészi alakításból. Szinte sajnálunk, hogy a függöny oly hamar legördült.

Valóban örökre sajnálhatja, a ki ezt nem látta, mert a legnagyobb élvezettől fosztotta meg magát.

Most már nem sokaljuk a fővárosi lapok magasztalásait, mert ennek a művészetnek méltatására nem lehet elég dicsérő szót találni.

Maleczky József bájos színpadi alak, a m. kir. operaház egyik dodelgetett kedvence, nagyon emelte a művészeti értéket. Gyönyörű iskolázott hangja minden hangváltozaton keresztül remeknek mondható. Felső hangjainál nagyon gazdálkodik, hogy a középső regiszterben teljes erejével hasson. És ebben van a legnagyobb művészet. A hang helyes beosztása a teljes siker záloga. Elragadó volt a második felvonás magándalában, de ezt mondhatjuk minden jelenetere.

És a mi Maleczkyt nagyon sok világ-bíró énekesnél felül emeli: hogy játéka is éppen olyan kitűnő, mint éneke. Annyi bensőséggel, annyi drámai erővel játszik és pedig minden affektáció nélkül, hogy bizony megirigyelhetné tőle sok drámai színész.

Németh János (Mantuahege), hat nap alatt tanulta be nehéz szerepét s azt igen szépen énekelte. Kötő erő, kinek elvesztésén nem tudjuk elégszer kifejezni sajnálatunkat.

Az összelőadás élvezetes volt s a közönség minden felvonás után többször hívta a művészeket a lámpák elé.

Színházi jelentés. Van szerencsém a n. ö. közönséget értesíteni, miszerint lovag **Fumagalli** Leon ur a jelenkor legjelesebb bariton énekes színművésze kedden, 1896. január 14-én kizárólag az ő részére zenésített Moór Ferenc halála című dramolettben fog a debreczeni közönségtől elbucszni. Hugó De la Noce zeneszerző, tekintettel a vendégművész ur páratlan sikereire, csakis Fumagalli urnak engedte át zeneművét. Fumagalli ur ugyanez este a „Parasztbecsület”-ben Alfót is énekl. Jegyek ezen előadásra hétfőtől kezdve a következő helyárak mellett válthatók: Családi páholy 10 frt., földszinti és I. em. páholy 8 frt., II. emeleti páholy 5 frt., I. rendű támlaszék 3 frt., II. r. támlaszék 2 frt., III. r. támlaszék 1 frt. Emeleti zártzék a két első sorban 80 kr., a többi sorban 60 kr. Debreczen, 1896. január 13. Kiváló tisztelettel **Tietzai Dezső**.

TÜKÖRDARABOK.

Vigasztalás.

Írta: **K. A.**

Ha minden elhagy itt e nagy világon,
És multadból csak bemlék marad;
És nem talál szíri semmi boldogságot.
Mert lépteden csak fájdalom fakad,
Nyugodjál meg a sors kemény haragján,
Meg ne törjön a bánat és a vész;
Hisz jól tudod, hogy ebben a világban
Mindenkinek kijut a szenvedés.

A küzedelemben lesznek tán óráid
Fájdalmasak... szívtépők... kínosak;
Am ne feledd, hogy nem mindenki boldog,
Kinek ajka folyton örvend, kacag,
Az ilyeneknek ott az éj csöndjében
Ha meglátnád kiomló könnyüket,
Oh megnyugodnál fájdalom tüzeiben,
S megnyugtálnád borongó lelkedet.

Mosolygó gyermek ez a földi élet,
Derült addig, míg kedvezünk neki,
De sírdogál, ha később akaróját

A fájdalom és bánat megszegi.

Megindul erre a könnyeknek árja,
És fáj szívünk, elfog a gyötrelom;
Reményünk fája lassankint kiszárad,
S bár harcolunk... legyőz a bosszú elem!

Tanulj meg tűrni! hit legyen lelkedben,
Ne csüggedj el, a bánat véget ér.
Remény lobogjon szíved belsejében.
Boldogtalan, ki lemond... s nem remél.
S bár fáj csalódni, mégis a keserűben
Egy új remény zöld levele fakad,
Beteg virágból is lehet még rózsza
Egy csepp vigaszt csak neked is akad.

Hisz van felettünk ott a magas égből,
Hol milliárd fényes csillag ragyog,
Egy jó Atya, ki te reád is gondolt,
S kihez szívünk, ha fáj hát felzokog.
Leszáll kegyelme megtört buszszívedre,
Mint kis virágra a regg harmata;
S te odasimulsz lágyan keblére,
S elhal szíved emésztő bánata.

Ne üzd el a szegényt... *)

Ne üzd el a szegényt, ha ajtódon kopog,
Oh, mert a koldulás keserves állapot!
Utezan bolyongani, ha fúj a téli szél
Gazdag boltablakok vakító fényénél
Rikító rongyban, mit egy munkás eldobott:
Oh lásd, a koldulás keserves állapot!

Mihelyt világra jő, tán a hideg kövön,
Inség mosolyg felé, nem vár reá öröm:
Melyből szűken telik, a fekete kenyér
Elég sors-büntetés arasznyi lételér,
Melyről, hogy rabja lőn, szegény, ő nem tehet:
A szűkölködőnek oh adj, a mit lehet!

Vagy bölcsőjét talán bársony közt ringaták?
Annál erősb jögon tekint bizalma rád:
Duskálkodó kevély, tudod te, mit jelent
Ifjan, bőség között, vigan pompázni fent
S aggul szegénytelen nyomorba esni le?
No nézd, emeld fel őt, siess, tégy jót vele!

Mit, hogy házadba hivedszennyes rongymezet,
— Hol minden tündöklés, kincs, pompa,
[felvezet, — ?]
Kezdeddel békítőzd a sebesült tagot,
Mely andorítóan bémult, elsorvadott:
Testvéredül öleld az együgyű szegényt?
Igen, így kell tenned, ha élsz Isten szerint.

Vagy elfeledted-e a fenséges hitet,
Melyet halandóknak egy „Isten” hirdetett?
Ó, ki „Atyával egy”, a szennybe szállt alá,
Bűnöst, kételkedőt, hogy ott megtartaná;
„Velem tessz jót”, mondá, „ki irgalmat mivel”.
Vólnál-e hát pogány, szegényt kergetni el?

„Szegény”, e kép neked olyan utált, gonosz,
Láttára finomult orcád elsápadoz;
Hát nem jövel magad világra meztelen
S nem úgy heversz-e majd hideg föld
[melyiben,
Várként, magánosán, hol súlyos hant fedez?
Ne nézd le a szegényt: hisz önnön képed ez.

Ne üzd el a szegényt, ha ajtódon kopog,
Oh lásd, a koldulás keserves állapot:
Utezan bolyongani, ha fúj a téli szél,
Gazdag boltablakok vakító fényénél;
Szenvedni kint, nyomort, részvétlen éhhaltat.
Segítsd meg a szegényt és önnön lelked áldd!

Dr. Varga Bálint.

*) Felolvasatotta Csokonai-körben január 10-én.

Jogász-bál.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, január 13.

Amint előre megjósoltuk: a jogász-bál fényesen sikerült. Városunk elite-közönsége adott itt egymásnak találkozó, hogy gyönyörködjék az arany ifjúság mulatságában. Igazi magyaros jókedv és fesztelenség uralta a táncmulatságot, úgy, hogy a kik ott voltak, még sokáig vissz emlékeznek azon pár órára, melyet oly kedvesen töltöttek el.

A Bika-szálló fényes nagyterme szüfolásig megtelt a legelőkelőbb hölgyekkel és urakkal s midőn a háziasszonyok a rendező fiatalság karján a részükre készített diszes emelvényre léptek, a katonai zenekar rázendítette az indulót. Csakhamar megkezdődött azután a tánc és a szünórát leszámítva, egész virradtig tartott.

A jogász-bálon ez alkalommal a következő urasszonyok és leányok nevét jegyeztük fel:

Urasszonyok: A lady patronessok: Kölessey Sándorné, Losonezy Almosné, Láposy Ferenczné, (a negyedik bálanya: Butykay Menyhértné gyöngékedése miatt nem jelenhetett meg,) gróf Dégenfeld Ottóné, Sz. Jankovich Marianne, Lestván Adorjáné, Fráter Zoltánné, Széll Farkasné, Rásó Gyuláné, Miskolczy Jenőné, Rösler Rikhardné, Eötvös K. Lajosné, Ujhelyi Andrásné, Unger Gusztávné, Sár-vary Gyuláné, Békessy Lászlóné, Mayer Emilné, Varga Ferenczné, Rothschild V. Emilné, Tóth Gyuláné, Györfy Aladárné, Kaszanyitzky Endréné, dr. Ujfaluassy Józsefné, Márton Imréné, Kardos Lászlóné, Kaukál Jánosné, Berger Jenőné, Bulster Agostonné, Szent-Királyi Tivadarné, S. Szabó Józsefné, Kőncz Ákosné, Suhajda Józsefné, Szabó Kálmánné, dr. Kemény Mórné, Sziegmeth Karolyné, Steinfeld Mihályné, Sámy Béláné, Csiffy Katalin urhölgy, Medve Kálmánné, Tóth Lajosné, Vecsey Zoltánné, Vecsey Imréné, Dobieczy Sándorné, Király Ferenczné, Szinay Gyuláné, Kolbenhayer Kálmánné, Szabó Miklósné, Tóth Lajosné (Kótaj), Nagy Endréné (Szatmár), Ujfaluassy Béláné, Jármy Mártonné (Kótaj), Riekl Gézáné, Bekény Péterné, Riekl Antalné, Vég Gyuláné, Kovács Istvánné (Nyiregyháza), Fráter Zoltánné (Almosd), Fényes Endréné (Székelyhid), Zádor Lajosné, Csanak Jánosné (Fehértó), Kovács Sándorné, Veszprémy Zoltánné, Sesztina Jenőné, Szöllőssy Imréné (Földes).

Leányok: Békessy, Berta (fehér selyem arany diszítéssel), Mayer Olga, (rózsaszín selyem csep, ibolya virággal), Sár-vary Adél, (fehérben), Varga Irén, (fehérben ibolya diszszel), Széll Marianne, (fehér csep gyöngyvirággal), Dravetzky Bella, G. Petriből (rózsaszín selyem orgonával), Lestván Irma, (Székelyhid), (fehérben százszor széppel), Draveczky Lilla, (fehér selyem gyöngyvirággal) Kölessey Hedvig, (fehér selyem-gase gyöngyvirággal) Kardos Ilona, (égszín-kék), Szabó Irén, (égszín-kék), Fráter Irma, (fehér alma virággal), Ujfaluassy Klára, (kékben), Ujfaluassy Matild és Malvin, (rózsaszín selyemben), Szinay Erzsike, (hófehérben), Kovács Edith, (gazdag diszszel Nyiregyháza), Abraham Irma, (mille fleur selyem), Ujhelyi Emma, (fehér sárga diszszel), Kenézy Klárka, (világos-kék), Butykay Ida és Tóth Ilonka, (fehérben), Kovács Laura, (rózsaszínben), Király Ilonka és Irén, (kék és fehérben), Rápolti Nagy Ilonka (Szatmár), (sárga selyem, piros szegfüvel), Fényes Lenke és Szeréna, (rózsaszínben chrysanthemummal), Bekényi Juliska (fehérben piros szegfüvel), Láposy Anna, (fehér-

ben csep diszszel), Jármy Mártha (crémszín selyemben), Eritz nővérek (rózsaszínben), Szigmeth nővérek (kékben), Eötvös Flóra, Unger nővérek (rózsaszínben) Tóby nővérek (fehérben), Sz. Szabó Lenke (fehérben), Miskolczy Etelka, Bultzer Margit, Sz. Szabó Lenke, Rothschnek Róza, Lestyán Mariska (Székelyhid) Visky nővérek, Szabó Irén, Fényes Szeréna és Lenke (Székelyhid) Wimmer Mariska és Ella, Péter Margit, Moharossy Irén, Szöllőssy Margit és Klementina (Földes), Gaál Ilona (sárga selyem), Szabó Ilonka, Simon Mariska.

A táncrend valóságos kis mestermű volt, mely a hölgyeket igazi kedves meglepetésben részesítette.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknel jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtő-szekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Ötthon”-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Délelőtt: Hétfőn, Csütörtökön, Kedden 11-12 óráig, Szerdán, Pénteken, Szombaton 9-11 óráig. Délután: Minden hétköznap 2-5 óráig. Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Famunkafelállítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva a hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11-12 óráig.

Január 15. A eszmadiák bálja a Koronában.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegylet kárton-bálja.

Január 18. Ács-íjűség bálja a Margit-fürdőben.

Január 18. A függetlenségi kör bálja a Koronában.

Január 19. Borbély- és fodrász-segédék táncmulatsága a Margit-fürdőben.

Január 22. A timár-íjűség bálja a Koronában.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

Január 26. Sz. Nagy Károly 50 éves jubileuma.

Január 29. Orvos-gyógyszerészeti bál a Bika-szálló disztermében.

Február 1. Gazdász táncmulatság a Bikában.

Február 15. Jogász- és tisztviselői-kör bálja.

Febr. 18. Az Evang. filléregylet tea-estélye az Arany Bika szálloda disztermében.

A debreczeni szintársulat mozgalma.

A debreczeni szintársulat tagjai mai értekezletükön esatlakoztak a temesvári szintársulathoz, mely tudvalevőleg feliratot intézett a belügyminiszterhez támogatásért a szinigazgatók azon törekvése ellen, hogy a nyáron nem akarnak előadásokat tartani. A debreczeniek egy általuk aláírt nyilatkozatban helyeslik a temesvári kollégák eljárását és a belügyminisztertől vagy a temesvári szintársulat ellen az országos

szinügyi központi választmány által indított fegyelmi vizsgálat megszüntetését, vagy annak ő reájuk is kiterjesztését kéri.

— **Halálozás.** Egy jó asszonyt kísért ki ma délután a Czegléd-utcai temetőbe hozzátartozóinak, nagyszámu ismerőseinek szerető kegyelele. **Id. Bészler Jánosné,** szül. **Medgyaszay Zsófia** asszony tegnapelőtt, szombaton este, öt híven ápoló férjének s rajongva szerető gyermekeinek karjai között hosszas betegeskedés után elhunyt. Szíve, az ő áldott jó szíve egész életén át gyermekeiért dobogott, ezekért vert, ezek után vágyódott akkor is, mikor már mindannyian szárnyra keltek. Es ezen gyermekek kivétel nélkül mindannyian hálás szeretettel vették körül, védtek és oltalmazták a fűvő szellő ellen is az önfeláldozó szeretetében boldog édes anyát. Nagy rokonság siratja az elhunyt hű asszonyt, u. m. férjén kívül öt élő gyermeke: Imre, sámsoni ev. ref. lelkész, Gyula, János kereskedő; Anna férjével, Csiky Lajos theologiai tanárral, Kálmán erdészgyakornok M.-Szigeten, továbbá elhalt leányának férje: Kiss Albert keőri lelkész, és testvérei: Medgyaszay Sámuel nyugalm. városi tisztviselő és öz. Révész Bálintné szül. Medgyaszay Juliánna asszony. A bánatos férjen, a szerető gyermekeken, vőkön és menyeken kívül még 14 kis unoka veszi körül könnyező szemekkel a jó nagymama koporsóját. E halálesetről hozzánk beküldött gyászjelentés így hangzik:

Mely gyászszal tudatjuk jó feleségemnek, szerető édes anyánknak, nagyanyánknak és hű testvérünknek, **id. Bészler Jánosné,** szül. **Medgyaszay Zsófia** asszonynak, hosszas betegeskedés után, folyó hó 11-én, élete 74-ik, boldog házassága 46-ik évében történt fájdalommal elhunytát. Drága emlékeztű halottunk porrései folyó hó 13-án d. u. 2 órakor Füvészkert-utcai 1079. sz. a. levő házuknál tartandó rövid gyászszertartás után fognak a Czegléd-utcai temetőben pihenésre helyezett. Mely gyász alkalomra a bánatunkban résztvevő közelebbi és távolabbi barátainkat, ismerőseinket ezennel meghívjuk. Debreczen, 1896. január. Férje: **id. Bészler János.** Gyermekei: **Bészler Imre** és neje **Gabóczy Piroska;** **Emma,** **Ilona,** **Viola** és **Anna** gyermekekkel; **ifj. Bészler János** és neje **Hubay Teréz;** **Zoltán,** **János,** **Veronka,** **Margit,** **Irén** és **Gizella** gyermekekkel; **Bészler Gyula;** **Bészler Anna** és férje **Csiky Lajos;** **Anna** és **Béla** gyermekekkel; **Bészler Kálmán.** Veje: **Kiss Bertalan,** **Sándor** és **György** gyermekeivel. Testvérei: **Medgyaszay Sámuel** feleségével és gyermekeivel. Öz. **Révész Bálintné** sz. **Medgyaszay Juliánna,** a távolabbi rokonok nevében is.

— **Páros viaskodásért.** Ifju **Gily Ede** hírlapíró társunkat, a Debreczeni Hírlap f. szerkesztőjét a székesfehérvári törvényszék két havi államfogházra ítélte az ottani függetlenségi párt elnökével, **Tóth Auréllal** vívott kardpárbajért, melynél **Tóth** súlyosan megsérült.

— **A forgalmi akadályok megszűnése.** Miután az erős éjszaki szél megszűnt a havat hordani és pár nap óta távirati értesülésünk szerint is az egész ország területén nagyobb havazás, de egyéb esapadék sem volt, a megtisztított vasuti vonalakon a vonatok mindenfelé ismét rendesen közlekednek.

— **Disztes temetési menet** vonult végig tegnap d. u. a város utcáin. **Mihalovics István** gyógyszerész szép tehetségű fiát, **Béla** gymnaziumi tanulót kísérte örök nyugalomra nagy számu, előkelő közönség, osztozva a mélyen sujtott apa gyászában. A helybeli orvosok és gyógyszerészek testületileg vettek részt a temetésen. Az egyházi szertartást dr. **Wolafka Nándor** v. püspök-plébános végezte

asszisztenciával. A munkás dalegylet gyászindulói hangzottak a koporsó felett. A díszes ravatalra annyi koszorút küldtek a család tisztelői, hogy külön kocsi vitte a koporsót vivő szép üveges kocsi előtt. — A temetést **Kernáts Gyula** „Kegyelet” intézete rendezte.

— **Betörés egy boltba.** A vásár hangulatában az éj enyveskező lovagjai hamarabb elszánják magukat betörésre és más efféle vállalkozásra. Hátha még a maró hideg is már a fél sikert az által biztosítja, hogy az emberek fél fülökre ráfeküsznek, a másikat pedig jó hangfogó dunyhával takarják be. Az éjjel 12 órakor — beszél — világosság volt a **Patai József** nyil-utcai, 3073. szám alatti fűszerüzletében. Nem sokat törődtek vele, azt hitték, hogy a boltos árukat rendezget, vagy újévi zárlatot csinál, pedig betörők operáltak ott, nagy vakmerőséggel. Reggel 6 órakor egy vásárolni akaró asszony az ablakon keresztül jelentette a megkárosított boltosnak, hogy az üzletet feltörték. A boltos felesége még arra figyelmeztette férjét, hogy az asszony csak rájuk akar ijeszteni, hogy így juthasson mielőbb élesztőhöz. **Patai** nem is hagyta magát beugratni, heverészett tovább a meleg ágyban, csak mikor a második hírnök jött ugyanazon hírral — ugrott ki a hideg levegőre. Bizony a tolvajok jól összeszedtek a boltban talált holmik közül. Valószínűleg nagy daridóra készülnek, mert különösen sok cukrot, 10 liter rumot, 15 üveg likört, szivarokat és efféle élvezeti cikkeket, ezenkívül 5 frt készpénzt és egy zsebórát is loptak el. Körülbelül 200 frt kára van a kereskedőnek, a ki már jelentést is tett a rendőrségnek, a hol a legerélyesebb intézkedéseket tették az ismeretlen tettesek kézrekerítésére. A pénzes fiókot a **Trnka** féle malom mellett megtalálták — üresen.

— **Megvert rendőrök.** A vásárok alatt ugyan sok kellemetlensége szokott lenni a rendőrségnek a részeg izágakkal, tolvajokkal, de az mégis legközvetlenebbül érinti őket, ha a rend fentartásában ütlegekkel akadályozzák őket. Tegnap is megessett, hogy a **Kut-utczán** a 3202. sz. házban lévő koresma előtt **Busi József** és **Kerekes István** talyigás, **Jenei István** juhászbojtárt ütlegették s mikor két rendőr segítségére érkezett a szenvedőnek, azokra is rátámadtak és megverték őket. Hatóság elleni erőszakért természetesen méltó jutalmukat veszik.

— **Az üldözött Figaró.** A pikantériákban és sikamlósságokban utazó „Magyar Figaró” című képes lap mult évi december 24-én megjelent 51. száma **Hortoványi Józsefné,** **Lonkai Irén,** a szentelt vízzel behintett Magyar Állam szerkesztője feleségéről közölt valami illetlen cikket. A becsületében megsértett nő panasza folytán a **Figaró** említett számának bárhol található példányait lefoglaltatni rendeli a belügyminiszter egy ma Debreczenbe is megérkezett leirata. A kávéházakban talán még található egy-két példányát a derék újságnak.

— **Megfagyott a Hortobágyon.** Tél apó ugyan keményen viselkedik. A multkor **Dorogon** fagyott meg az uton egy szegény bérés, a a mult héten pedig a **Hortobágyon,** **Egyek** és **Nagy-Ivány** között megfagyva, holtan találtak egy cseléd leányt, a ki **Nagy-Iványról,** ahol szolgált, hazafelé igyekezett. A viharos dermesztő kidegben kimerült az uton, azután megfagyott. Másnap bukkantak rá arra járó emberek. Bevitték **Egyekre** s ott a rokonság felismerte benne **Rente Juliánát.** Nagy részvét mellett temették el.

— **Zsebmetszés verekedés közben.** Tulajdonképen zacsokmetszésről van szó, minthogy **Szabó András** ondódi lakos parasztleány vásárfiára szánt 17 frtját nyakába akasztott zacsokba hordta. Csak hordta, mert tegnap délután a **Hatvan-**

utca végén levő egyik koresmába hamarosan elkerítették tőle. Ugyanis Győrfi Imre és Dolovics Mihály napszámosok, egy Gombos nevű béresgazda, meg Kabai József majoros iddogáltak ott a vásár öröme s a szesz hevében, a legutoljára közük került Szabó Andrásal össze szőlalkoztak s azután az ondódi legényt botokkal, üvegekkel úgy elverték, hogy az egyik szemöldöke ütés következtében leszakadt. Verekedés közben valamelyik ellopta a legény pénzes zacskóját is. A duhajok ezután szánkára kaptak s ott hagyták a legényt vérbe fagyva, kit a rendőrök orvosi utasításra beszállítottak a kórházba. A verekedő tolvajokat keresik.

— **A második temetés.** Egy törzsköcs polgárcsaládnak a fővárosban ezelőtt két évvel váratlanul elhunyt fejét helyezték szombaton a szülőföld kebelébe örök nyugalomra. *Bagaméry József* debreczeni sertés-kereskedő porladó testrészeit a budapesti temetőben exhumálták és haza hozták. Nagy közönség gyűlt össze a Kossuth-utcai temetőben lévő családi sírbolt körül, ahol Könyves Tóth Kálmán ev. ref. lelkész költői szépségű, megható beszédet mondott, mely mindenkit könnyekre indított. Azután a főiskolai kántus énekelt, mire a diszes koszorúkkal elborított kopersó mögött bezárult a sírbolt ajtaja. A temetést a „Kegyelet” jönevű temetkezési intézet rendezte.

— **Országos állatvásár B.-Ujfaluban.** Minden évben október hó 2. és 3-ik napjaiban Berettyó-Ujfaluban országos állatvásár tartatott. A múlt évben, a nevezett országos állatvásár, tekintettel az akkor uralkodott állategészségügyi viszonyokra — elmaradt. Most a kereskedelemügyi miniszter a község kérelmére megengedte, hogy az elmaradt országos állatvásár a *folyó hó 15. és 16-ik napjain* megtartható legyen.

— **Köszönetnyilvánítás.** A debreczeni gyógyszerész-testület, munkás-dalegyet, a róm. kath. gymnasium tanuló ifjúsága, valamint a rokonok, barátok és ismerősök, kik felejtethetetlen jó gyermekünk, illetve testvérünk Béla elhunyt alkalmából részvételükkel fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket. Debreczen, 1896. jan. 13. *Mihalovits István* és családja.

— **Halálozás.** Balogh Zsigmond ma reggel meghalt H.-Sámszonban. Temetése holnap d. e. 10 órakor lesz az ev. ref. szertartás szerint.

— **Szerencse a szerencsétlenségben.** Kemény nyaku legény lehet T. Nagy nevű bősörmenyi kiszolgált katona, ki nemrégiben szalmát vitt egy szánon s a bősörmenyi Domb-utczán, egy fordulónál a szán alá került oly formán, hogy a teste kivágódott a szánból s a szán egyik talpa a *nyakán* ment keresztül. — A hirtelen összeesődiült nép a lovakat megállította s az ájultan fekvő legényt elszállította. Nemsokára magához tért s nem lett semmi baja se. A legény feje arccal volt benyomódva a hóba s a halántékán ment át a szántalp. Ez a legény csakugyan kemény nyaku kalvinista.

— **Felülfizetések.** A II. sörtes-vágó bálban felülfizettek: Tek. Csáky János vágóhídi igazgató 2 frt, Szegedy József 1 frt, Gyarmaty Gábor 50 kr., Várady József 1 frt, öz. Szalay József 1 frt, Megyessy 1 frt, Kiss Lajos 1 frt, Homok Imre 1 frt, Kiss Bálint 50 kr., Szőke Jánosné 50 kr., Borsy Lajos 1 frt, Ötvös Lajos 1 frt, Tóth János 1 frt, Szegedy Dániel 1 frt, Szűcs Gergely 50 kr., Zöld István 50 kr., Cziczó Lajos 50 kr., Nagy Sándor 1 frt, Kovács Károly 50 kr., Ferge János 1 frt, Somogyi Gyula 1 frt. Összesen: 18 frt 50 kr. Miért is fogadják hálás köszönetünket. A debreczeni II. sörtesvágó bál rendezője.

— **A csángók haza telepítése.** Moldvában és Bukovinában kétszázezren felül élnek magyarok idegen nemzetiségek közé élve. Csaknem fele az önkéntelen számkivetésben élő testvéreinknek, anyanyelvét sem beszéli már, de azért büszkén vallja magát magyarnak s mindnyájának leghőbb vágya hazajöhetni. Magyarország ezredéves fennállásának maradandóbb becsü emléke alig lehetne, mint a moldvai és bukovinai magyarok haza telepítése. Ez eszmének társadalmi uton való megvalósítását akarja egy hazafias társaság, melynek élén Puskás Károly budapesti dohánygyári aligazgató áll. Alakuló ülésüket a legközelebbi napokban fogják megtartani.

— **Városi történetek. (Zsebtolvajok.)** A rendőrség tegnap eleszte Szteri Mari, Millák Rozália, Jóni András és Moki Mái ösmert zsebtolvajokat és kitiltotta őket a városról. — **(A darusszörű tehén.)** Katz Henrikné mester-utcai lakásáról tegnap délután az istállóból elhajtottak egy darusszörű tehenet. Az ügyes tolvajt keresik. — **(Gyujtogatási részek.)** Szabó Gyula és Simkovich Ödön tegnap berugtak, azután Molnár Mihályné ablakait beverték, a függönyt pedig meggyújtották. A tüzet a házbeli eloltották, a két ifjut pedig a rendőrök fülön fogták.

Városi és megyei hírek.

* **A folyó évi költségvetésre vonatkozólag** új tárgyalást és közgyűlési határozatot provokáló leiratot intézett a belügyminiszter Debreczen város közönségéhez. A város házipénztárának 1896-ra szerkesztett költség előirányzatát felülvizsgáltatván, több rendbeli észrevételt tesz, amelyek közül egyik legfontosabb az, amelyik a polgári fadeputatum váltásárának leszállítására vonatkozik. A közgyűlés ugyanis a számvéviség által a polgári failletőség czimén beállított összeget 11900 frttal leszállította s a polgári fának árát ölenként az eddigi 9 frt helyett 6 frt 62 kban állapította meg s az ekként előállott költségvetési hiány többletet pedig a legelőadó hátralékból rendelte fedeztetni. A belügyminiszter ezen határozatot jóváhagyhatónak nem találta, mert teljesen hiányzik az alap arra nézve, hogy a költségvetési hiány a legelőadó hátralékból 1896. évben befolyó jövedelemből fedezhető lenne. Ha mégis a város közönsége a polgári fa árának leszállítása mellett megmaradna, az ekkép előálló hiány fedezésére megfelelő mérvű pótdótot kell kivetnie. Ezenkívül felvilágosításokat és igazolásokat kér a vágóhid, a gyámpénztári tartálatlap jövedelmeire és több személyi kiadásokra vonatkozólag, — minél fogva felhívja a közönséget, hogy a költségelőirányzatot az 6 észrevételei nyomán átdolgozván, minél előbb terjeszse fel, annyival inkább, minthogy a tanács eskis megerősített költségvetési előirányzat alapján utalványozhat. Együttal a világitási, községi adó helyét pótló és ipariskolai nyugdíj alapokra nézve felvilágosításokat kíván, míg a többi alapítványi pénztárak költségvetését jóváhagyta. Továbbá ajánlja, hogy a kórházi építési és betegápolási alapok, melyek kamatjövodelmei a házipénztárba folynak, a házipénztár részéről átvétetvén, érték-papirokban kezeltesse, mint a regale váltásig tőkét.

* **Az örökösök figyelmebe.** Azokat, akikre örökség vár, közvetlenül érdekelni

fogja a belügyminiszternek egy ma érkezett rendelete, amelyben tudatja, hogy az örökösödési eljárásról szóló 1894. évi XVI. t.-cz. 1896. január 1-jén életbe lép. Figyelmeztetendők tehát az örökösök, hogy azon hagyatékokra nézve, amelyekhez ingatlanok is tartoznak, az örök hagyó halálától számított három hónap alatt az eljárást a járásbírósnak megindíttatni kérik.

* **Uj gazdasági tudósító.** A földmívelésügyi miniszter a városi tanács ajánlatára *Rickl Antal* földbirtokost, a debreczeni gazdasági egyet alelnökét Debreczen város területére állandó gazdasági tudósítónak nevezte ki.

* **Legnagyobb adófizetők Bősörmenyben.** H.-Bősörmenyben a jövő évben a következők fizetnek legtöbb adót: *Részvény-társulati takarékpénztár* 2661 frt 08 kr., *Reformált egyház* 2346 frt 42 kr., *Pródi legelő területi birtokosság* 1212 frt 74 kr., *Lédig Sámuelné* 1175 frt 29 kr., *Lengyel Imre* 577 frt 82 kr. (két szerez), *Nagy Imre* 931 frt 77 kr., *Csorda legelő területi birtokosság* 869 frt 31 kr., *Grimm A. József* 648 frt 47 kr., *Karap Mór* 628 frt 62 kr., *Barak János* 589 frt 12 kr., *id. Szalkay András* 529 frt 70 kr., *Pródi legelő kiosztásra alakult társulat* 500 frt 86 kr.

— **A nagy-károlyi polgármester.** Szatmárvármegye székhelyének, a közeli Nagy-Károlynak új polgármestere van. A neve *Debreczeni István*. Bennünket annyiban érdekel ez a tény, hogy az új polgármester debreczeni születésű itt élnek rokonai. No lám, hogy a debreczeni embert másfelé is jól megbecsülik. Egyébiránt Debreczeni István, mikor a jogot elvégezte főiskolánkban, mindjárt Szatmárvármegye szolgálatába lépett s ott főszolgabíró, majd árvaszéki ülnök lett s az egész megyében nagyon népszerű ember.

Táviratok.

Zichy Jenő expedíciójára.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Zichy Jenő gróf — ma érkezett távirat szerint — bár az utakat rendkívüli nagy hó borítja, szerencsésen átjutott a Kaukázuson és tegnap délután Tifliszbe érkezett. Zichy gróf és az expedíció többi tagja is jól érzik magukat.

Előkészületek a czár koronázására.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Február közepén megkezdik a moszkvai igazságügyipalotában azon termék berendezését, melyekbe a koronázási ünnepélyre oda várt magas vendégek lesznek elszállásolva. A koronázási ünnepély pompa tekintetében messze felül fogja haladni az eddigi hasonló ünnepségeket.

Leégett gőzmalom.

Szeged, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A Viktoria gőzmalom itt ma leégett. A kár több százezer forintba rug.

Tisza Kálmán beteg.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától.) Gesztről távirják, hogy Tisza Kálmán beteg, de állapota nem veszélyes.

Molnár — Viczmándy ügy.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától.) Molnár Béla zempléni főispán ma provokálta *Viczmándy Ödönt*, ki levélben sértette őt. A párba ma délután megy végbe pisztolytal.

Eladott templomok.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A görög lapok a leghatározottabban megtámadják a damaszkusi partriárkát Mngs. Spiridiont, kit azzal vádolnak, hogy az orosz-palesztinai társaságtól esekély összeget fogadott el, melynek fejében eladta nekik egymásután a damaszkusi leánygymnáziumot, két vidéki elemi iskolát, különféle templomokat és legutóbb két régi kolostort, melyek még a bizanei korszakból maradtak fenn. A lapok követelik a püspök eltávolítását, mert az orosz propaganda szolgálatában áll.

Orosz főkormányzók berendelése.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Pétervárról jelentik: Az összes főkormányzókat értesítették, hogy az új-év (orosz-naptár szerint) ide feljőjenek az értekezletre, melynek politikai jelentőséget tulajdonítanak.

Szerb eredetű sertésvész.

Zimony, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Nikolics háztulajdonos istállójában a disznók között a vész kibört. A esetről értesített hatóság elrendelte, hogy 8 disznót öljenek le. Ez megtörtént. Nikolics a *sertéseket Szerbiából hozatta.*

A galicziai kémek.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Krakóból jelentik: Ma kezdődött a titkos tárgyalás az ismeretes katonai kémkedés ügyben.

A szinigazgatónő.

Titel, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Szokatlanul elegáns megjelenésű szép asszony holléte után érdeklődnek most buzgóan a titeli mérnökök. A hölgy nemrégiben megjelent a városban és szinigazgatónőnek mondta magát. Bérleteket és hasonló címen 40-50 forintos összegeket gyűjtögetett a szépség, az elegancia, meg a színművészet iránti jótékony emberektől. Miután jókora összeget gyűjtött, eltűnt. A rendőrség elrendelte körözését.

Nők az egyetemen.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Wlassics közoktatásügyi miniszter reformját, melylyel megengedték a nőknek az egyetem látogatását, a görög sajtóban osztatlan rokonoszenves méltatásban részesül. Az athéni lapok úgy tekintik e reformot, mint a magyar nemzet előhaladott kulturájának újabb bizonyítékát és ez alkalommal konstatálják, hogy az athéni egyetem már jóval előbb megengedte a nőknek, hogy egyes fakultások hallgatói lehessenek, de hogy eddig csak igen kevés női tanuló vette igénybe ezt az engedélyt. A görög lapok tehát most felhívják a női ifjúságot, hogy kövessék a magyar lányokat és keljenek versenyre velük nemcsak szépségben, de tudományban is.

A belügyi budget.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A belügyi tárcza költségvetésének tárgyalása a képviselőházban előreláthatólag több napot fog igénybe venni. A függetlenségi és 48-as

pártnak Kossuth Ferencz elnöklése alatt álló csoportja az e hó 10-ki gyűlés határozatához képest ma délután 6 órakor e tárgybán értekezletet tart, melyen folytatlagosan a költségvetést fogja tárgyalni s kijelöli azon tagokat, kik a párt nevében fel fognak szólalni az egyes tételeknél. Az országgyűlési nemzeti párt már tartott e tárgybán bizalmas értekezletet, melyen ugyanezek azon kérdésekkel foglalkozott, melyek a belügyi tárcza költségvetésének körébe tartoznak. — A függetlenségi és 48-as párt Ugron csoportja hasonlóképen értekezletet tart ma, melyen a költségvetést tárgyalják.

Ostoba fogadás.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Makányi Lajos Kocsis vasárnap délután a népszínház-utcai lakásán fogadást tett, hogy megiszik egy liter *borszeszt* egy hörpintésre. Fogadását be is váltotta, de alig tette le a palackot, amelynek spiritusz-tartalmát kiitta, holtan összerogyott.

Egy író halála.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Mély sajnálkozást kelt mindenütt a fővárosi hírlapírók és írók körében Nagy István hírlapíró és műfordító halála. Nagy István 1830. márczius 18-ikán született Laczházán. Ifjú korában résztvett a szabadságharcban. Számos tudományos munkát és regényt fordított magyarra. Goethe Faustjának első részét teljesen ő fordította le először magyarra. Az utóbbi időben a „Nemzet” politikai napilapnál dolgozott, míg aztán nehéz betegsége két hónappal azelőtt ágyba döntötte. Szombaton még elég jól érezte magát. Vasárnap meghalt.

Körözött álherczegnő.

Budapest, január 13. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A berlini országos törvényszék most Magyarországon a fővárosi és vidéki rendőrség közbenjárásával körözött Duberstein Anna, volt műlovárnőt, énekesnőt és színésznőt, a ki mindenféle excentrikus neveket szeretett használni, mint Taciano Katarina de Rigano bárónő, Ghika hercegnő d'Este Katarina osztrák hercegnő s ez álnévek révén azt állítván, hogy hercegi rokonai kitalizották, de legközelebb rehabilitálva lesz, a könnyen hívó gazdag fiatal embereket hálójába kerítette s kifosztotta. Duberstein Anna 1867. június 19-én született Stettinben, kiesiny, karesu filigrán természetű, haja barna, melyet hátul rövidre nyírtan visel. (Títusz-fej). Ez a rendkívül esinos nő, egyidejűleg két-három fiatal emberrel kötött egyszerre szerelmi viszonytszerek előtt d'Este Katarina osztrák főhercegnőnek mutatta be magát. Áldozatai előtt azt állította, hogy nemsokára nagykoru lesz s azután visszanyeri minden jogát, melyet tőle elvettek. Beszélt mindenféle titkos ellenségekről, akik meggátolják abban, hogy a nagyvilág előtt, mint igazi főhercegnő mutassa be magát, mihez születésénél fogva joga van. Ha nagykoru lesz, megkapja egy millió forint járandóságát, melyet ezidő szerint a szász és a román király kezelnek. Ilyen és még

képtelenebb mesékkal áltatta udvarlóit, a kik között valóságos versengés keletkezett a szép nő kezéért, mert igen sokan valónak tartották a mesét. A dolog annyira jutott, hogy egyik udvarló el is jegyezte magát a szép esaló nővel, ki részint egyedül, részint udvarlójával vagy annak szüleiével lefénnyképezette magát s a képeket főhercegnői aláírásával látta el. Ezt a barátságot az udvarlók nagyon drágán fizették meg. A nő igen fényes háztartást vitt, miért is szőnyu összegeket költött. Az egyik fiatal ember atyja a főhercegnő helyett 150,000 marka adósságot fizetett ki. Mihelyt ily módon a „főhercegnő” hitelezőit kielégítették, azok büntető feljelentést nem tettek ellene. A berlini rendőrség bünygyi osztálya azonban utána járt a dolognak s ekkor kisélt, hogy Duberstein Anna veszedelmes szélhámos nő. Duberstein Anna nevéét vette a dolognak és megszökött, valószínűleg Amerikába. Nincs kizárva azonban, hogy még valahol Európában tartózkodik.

Mulatságok.

Orvos-gyógyszerész bál. A debreczeni orvosok és gyógyszerészek január 29-én tartandó báljukra allegorikus rajzzal díszített meghívót bocsátottak ki. Ez a fényes, premier-számba menő zártkörű multság az Arany Bika dísztermében zajlik le. A meghívó szerint 9 órakor kezdődik. Jegyek a meghívó előmutatása mellett a rendezőbizottság helyiségében (Kossuth-utca 2155. orvos-gyógyszerészegyleti helyiség) és a bál estéjén a pénztárnál válthatók. Személyjegy 6 korona, családjegy 15 korona, páholy 20 korona. A tiszta jövedelmet a felállítandó gyermekmenhely javára fordítják.

A bál védnökei: Balás Ödön, Dr. Frater Imréné, Dr. Balkányi Edén, Dr. Helmbacher Mihályné, Dr. Szentpály Bóniá urnök.

A rendezőség tagjai a következők: Dr. Kenézy Gyula, b. b. elnök, Dr. Balkányi Ede, b. b. alelnök, Dr. Frater Imre, b. b. alelnök, Dr. Komáromy Sándor, r. b. elnök, Dr. Nagy Kálmán, b. b. jegyző, Muraközy László, pénztáros, Mihalovits Jenő, ellenőr, Dr. Brunner Lajos, r. b. jegyző, Dr. Derekassy Istvan háznagy. Bizottsági tagok: Altman Béla dr., Balás Ödön, Balkányi Emil dr., Bernát Miklós, Burger Péter dr., Czákó Zsigmond dr., Dombi József dr., Engländer Sándor dr., Führer Andor, Füleki Pál, Gászner Kálmán, Glück Lajos dr., Grosz Nagy Ferencz, Helmbacher Mihály dr., Hetényi Lipót dr., Hütter Károly dr., Halmaghy Tibor, Kellner Elek dr., Kerekes Lipót dr., Koor Dezső dr., Korbuly Miklós dr., Khindl Barna dr., Kubek Sándor, Liszt Nándor dr., Lukács Dénes, Mihalovits István, Moskovits Miksa dr., Nagel Zsigmond dr., Orley Gyula, Popper Alajos dr., Rothsneek Jenő, Radnay Miksa dr., Ryll Ferencz dr., Sárváry Gyula dr., Siehermann Adolf dr., Schuk József, Szabó Ödön dr., Szalay Béla dr., Szöllősi Béla dr., Szöllősi Lipót dr., Tóth Béla, Varga Emil dr., Weisz Károly dr., Zalay Imre.

Az önálló vámterület kérdése.

— Értekezlet az Iparos-körben. —

Debreczen, január 13.

A debreczeni „Iparos-kör” választmánya szombaton este gyűlést tartott, melynek egyik legfontosabb tárgyát a vámkérdés képezte. A választmányi tagok igen szép számban vettek a gyűlésen részt. Felolvastattak a budapesti iparos-testület által kiküldött 50-es bizottság

azon átirata, melyben az önálló vámterület elfogadását ajánlja a kör figyelmébe. Elénk eszmecsere fejlődött a tárgy felett ki.

Különös figyelmet keltett dr. Király Ferencz orsz.-gyűl. képviselő tartalmas beszéde, melyben teljes objektivitással mutatta be azt, hogy magyar nemzetgazdaságunknak életképessé tétele egyedül csak a külön önálló vámterület felállításától függ; a miért is indítványozza, hogy a kör ily alakban tegye meg a nyilatkozatot.

Stern Győző nagyiparos szintén a mellett volt és igen szépen kifejtette, hogy a hanyatló ipart új életre keltetni, megerősíteni, fejleszteni és versenyképessé tenni kizárólag csak a külön vámterület mellett lehet.

E sorok írója szintén Ausztriávali közös vámterület megszüntetése és a külön vámterület felállítását mellett emelt szót statisztikai adatokkal igazolva ama tényeken nyugvó igazságokat, melyek nemzetgazdaságunk fejlődését a külön vámterület mellett biztosítani fogják.

Tóth Kálmán nagyiparos bár elvileg híve az önálló magyar vámterületnek, de nem lát elég garanciát fejlődő iparunkban és a valuta rendezése nélkül anyagi erőnkben arra, hogy az önálló vámterület nagyobb megrázkódtatás nélkül felállítható lenne, a miért is ajánlja a közös vámterület akként való fentartását, hogy érdekeink megvédésére utat és módot találjon a kormány.

Meghallgatva a választmány az élénk eszmecsere, egyhangulag kimondotta, hogy az önálló vámterület mellett foglal állást és annak támogatására fogja határozati javaslatát a kormányhoz beadni.

Indítvány tétetett az iránt is, hogy a kör csak a maga, vagy az összes debreczeni iparosok nevében is nyilatkozzék e nagy fontosságú kérdésben? A megállapodás az lett, hogy a kör 1896. január 19-én a városháza nagytermében délután 3 órára össze fogja hívni Debreczen összes iparosait az ezen a gyűlésen a kidolgozott határozati javaslatot, melynek megszerkesztése Vántsa György iparisk. rajztanár, mint az iparoskör titkárára bízott, elfogadás végett elé fogja terjeszteni, hogy így az összes iparosok nevében menjen fel az illetékes helyekre.

A midőn ezt az iparosok becses tudomására hozzuk, felhívjuk, hogy ezen gyűlésen mentől nagyobb számban jelenjenek meg, hogy e mindnyájukat érdeklő fontos tárgyban hozott határozati javaslatunk, mint a debreczeni összes iparosok óhajta öltön határozott alakot.

Az „Iparos-kör”, mint a melyet a végrehajtó bizottság a vámkérdésben nyilatkozat tételre felszólított, az összes ipartársulatok elnökségeit ez ezek után a tagokat meg fogja hívni és a fenti napra kitűzött gyűlést annak idején falragaszokon is jelezni fogja.

Vántsa György.

Az ezredéves kiállításról.

— A kiállítási sajtó-osztály értesítése. —

La Miroir Millénaire.

Ez a címe Raoul Chéard párisi író egy nagyszabású munkájának, a mely a napokban jelent meg Leon Chailley kiadásában Párisban. Közel négyszáz lapos vaskos könyv, amely pompás rajzokkal és fotográfiákkal tarkítva ösmerteti meg a külfölddel az ezerszázados Magyarországot, történetét, népeit, kulturáját, művészetét, a főcsoport, s föl hívja a figyelmet a most készülő nagy országos ünnepre. Az érdemes munka bizonyára nagy mértékben hozzá fog járulni, hogy Franciaország népeit a nagy magyar ünnepen való részvételre bírja. Ebben egyébként nagy segítségünkre van a francia, különösen a

párisi sajtó, a mely most a karácsonyi és újévi hetekben kolumnár ismertette Magyarországot készülő ünnepét, a melyről a lelkesedés legmelegebb szavaival szól. Ilyen hosszabb cikkek hozott az újévi hetekben: a Petit Parisien, a L'Epoque, Le Libéral, L'Economiste Européen, L'Orient stb. Az olasz és angol lapok is tele vannak a millenniumi készülődések ösmertésével. — Így a római L'Italie egy egész oldalon írja le a történelmi kiállítás épületeit, s hosszabb cikket közöl a La Riforma és a Farfulla is. — A londoni The Standard The Magyar Millennium címűen ír lelkes cikket, s elismeréssel ír az English Nail is a nagy készülődésekről. A filadelfiai Evening Telegraphban is nagyobb cikket olvastunk. A képes újságok közül most a lipseai Illustrirte Zeitung gyönyörű fametszetekben mutatja be a kiállítás épületeinek egy részét. Az ismertető cikket képekhez dr. Friedrich Teodor írta, a Pester Lloyd munkatársa.

CSARNOK.

A ki boldog volt.

Írta: Merk E.

Fordította: Popper Dezső.

II.

Örömrivalgó köszönetnyilvánítást érzett sorsa iránt, midőn egyszerre csak megfordult és megpillantotta a fáklyák fényét, melyet barátai vígan követtek...

A parton játszott a zene. Rueda talán meg is bánta, hogy így szétszaktotta a vig társaságot az ebédőtermekből, mivel a barátok rendkívül elesenedettek és kijózanodtak. Így tehát neki annál vigabbnak kellett lennie. Erős hangjával egy utca dal refrainjére gyűjtött, melyet éppen a zenekar játszott és a melyet a hegyek szinte tulvilágiasan visszhangoztak.

Ezután ismét csend lett egy kis darab ideig és ezen csendességben hirtelen jajveszékés volt hallható. Mi volt az? Egy rabmadár vitatása, vagy egy éhes szarvas ordítása? Vagy egy ember segítség-kiáltása?

Nos, csak még egyszer, tisztában!

— Egy ember, ember veszélyben! — kiabált Rueda. — Utánam! Oda! — A zene hallgasson el! — Gyorsan! Előre!...

— Mi a baj? Mi történt? — kérdék a távolabb állók. A parasztiúk egykedvűen bólintottak fejükkel. Ők nem hallottak semmit. Azonban Rueda nem fordult azután vissza. Óriási szökésekkel repült tova a sima jégen. A mennyire a többiek igyekeztek is őt követni, folytonos buzditó szavai által a legnagyobb megerőltetést fejtve ki, mégsem tudták utolérni, ő valamennyiök előtt haladt, míg az éjszakai sötétségben eltűnt.

— Tekintetes ur! Megálljon! — szólt egy valaki az eliszonyodás hangján óvólag intve. Ne tessék jobbra menni! Ott van a patak! A jég gyenge, nem bír el egy embert!

— Onnan jött a jajveszékés! Oda kell mennünk a közelébe, gyorsan! — kiáltotta vissza. Azután nem hallottak egyebet a barátok, mint a jégfelület ropogását és recsegését és a mélységből feltoluló dörgést. A fényárny utjukba vetette magát, a mi a körülöttük uralkodó sötétséget még inkább növelte és lehetlenné tette a továbbhaladást. Legtöbben állva maradtak és félelemmel terhelve figyeltek.

— Mindnyájan itt vannak! Ki hiányozhatnék? Csalódtunk! — biztosították egyesek, kik visszafelé hátráltak.

— Vissza, Rueda! — kiálták. A sötétség borzadalmas volt már reájuk nézve. Rueda nem felelt mindjárt. Lába egy

göresbe ütdött — egy nyitott, széles hasítás látszott itt a jégen; még csak egy lépés és menthetetlenül elvész. Teljes erővel dobta magát vissza.

A parton mind hangosabb zugás hallatszott.

— Egy hiányzik! Felsen! Hol van Felsen?

E zugás közepette hallatszott ismét Rueda izgatott hangja:

— Itt nem lehet átmenni! Jobban balra! De csak előre! Igyekeztek!

Vizsgálódva, meggondolt lépésekkel haladt előre a sötétségben, törzsét előre hajtva, figyelve minden legkisebb neszre.

— Ki szólt? Feleljetek?

Siri csendesség uralkodott.

Barátja neve most már az ő füleihez is elhatolt.

— Felsen! Felsen! — kiáltá teljes erejéből bele a sötét, csendes éjszakába. Csak a vízhang felelt.

A fáklyákat tartók most már előbbre toltak és a fény nagy területre világítja meg Rueda körül a jégfelületet. Semmi sem mozog a nyílt vízben, egy hangot sem hallani belőle. Még egy sóhaj sem tolt a füleihez, köröskörül mély, mogorva csendesség uralkodik. Csak a patak hullámai, mely itt folyik bele a tóba, hallani néha egy-egy loccsanását, a midőn a partnak vágódik. Egy ideig még mindenki figyel, lélegzetét magába fojtva, míg végre Rueda kikapja egyik paraszt kezéből a fáklyát és eldobja a sötétségbe, arra a veszélyes helyre, a hol a jég nem bír ki egy embert. Valóságos szikra-tenger képződik, míg a világosság egy puszta, sivár területet világít be, melyen tisztán láthatni a koresolya nyomait.

(Folyt. köv.)

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

— Folyó évi 1896. jan. 4-től 11-ig. —

1. Gyarmati Mihály és neje Piros Róza veszik Kabai Gábor és Pete Juliánától ezeknek majorsági földjüket a rajta lévő épületekkel 1100 frt vételárért.

2. Özv. László Jánosné Konna Juliánna veszi, Kupai Istvánné, Imre Esztertől ennek 3083 sorszámu házát 1250 frt vételárért.

3. Szentkirályi Sándor és neje veszik, Horváth Jánosné most Horváth Ferenczné Kiss Juliánna, özv. Balla Józsefné Szántó Juliánától ezeknek csapókerti szőlőbirtokjuknak 50—50 □-ölt 70—70 forint vételárért.

4. Özv. Tóth Istvánné veszi Tóth Józseftől 3456 szám alatti háznak öt öltöt 200 frt vételárért.

5. Molnár Bálint és neje veszik ifju Kiss Mihály és nejétől ezeknek 22 hold 88 □ ölt területű kaszálló birtokát 1470 forint vételárért.

6. Ifju Pesti János és neje veszi özv. Ember Istvánnétól ennek 303 □-ölt területű homok-kerti szőlőföldjét 287 frt 85 kr. vételárért.

7. Sóvágó József és neje veszik özv. Ember Istvánnétól ennek 303 □-ölt területű homok-kerti szőlőföldjét 287 frt 85 kr. vételárért.

8. Debreczen sz. kir. város veszi Balogh Mihály és nejétől ezeknek kaszálló birtokukat 1029 frt vételárért.

9. Kovács József és neje veszik Kozma Jánostól ennek homokkerti 300 □ ölt területű szőlőföldjét 450 frt vételárért.

10. László János és neje veszik özv. László Jánosné, László Mihály, Borsos István és László Istvántól ezeknek szántóföldjeikből az őket illető részeket 734 frt 37 kr. vételárért.

11. Kovács Ferencz és neje veszik László János, László Mihály, Borsos István és László Istvánnétól ezeknek 2948 sorszámu alatti házas telkét a rajta lévő épületekkel 1700 frt vételárért.

Debreczeni Városi Színház.

Idény-b. 88 sz. Páros-b. 88 sz.

Ma, hétfőn 1896. január 13-án.

A betyár kendője.Népszimű dalokkal és táncszel 4 felv. Irtá:
Abonyi L. Zenéjét szerző: Erkel E.
(Rendező: Hevessy.)Holnap, kedden 1896. január 14-én,
általános béreltszűnetben Fumagalli Leon, a
jelenkor legjelesebb bariton énekes művészeinek
bucsu fellépésével:**Parasztbecsület.**

Opera 1 felvonásban.

és

Moor Ferencz halála.

Dramolett. Zenéjét szerzte: Ugó Dela Noce.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Kenez Ákos.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egyes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé	délután 3 ó. 48 p.
minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
Csak Szatmárig	éjjel 3 ó. 05 p.
Miskolc—Kassa felé	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolc—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolc—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencse—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
M.-Büszörmény—Bü. l.	m. á. v.-től reggel 5 ó. 48 p.
Sz.-Mihály felé	vásártérrel 6 ó. 04 p.
	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérrel 4 ó. 10 p.
Füzess-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérrel 5 ó. 13 p.
Óhat—Köcs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérrel 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. s. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.	

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. „ „ sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. „ „ reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz. v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. „ „ sz. v. este 7 ó. 05 p.
„ „ 2 „ 40 „ „ erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
„ „ „ (gyorsvonat)	este 7 ó. 09 p.
„ „ „	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
„ „ „	délután 12 ó. 16 p.
„ „ „	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolc felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencse felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolc felől	este 7 ó. 40 p.
	reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály—	m. á. v.-hoz 8 ó. 17 p.
H.-Büszörmény felől	vásártérrel este 6 ó. 35 p.
	m. á. v.-hoz 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérrel	délután 5 ó. 21 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Óhat—Köcs—Polgár felől vásártérrel	reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. s. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

A legnagyobb választék farsangi czikkekben csak Bécsben, I. Elisabethstrasse 1. Bisenius Józseftől.

Cottillon-rojtok 100 db. 1.50 frt 1 dbon abb helyéből 100 db 2. 2.50, 3. 4. és 6 frt.

Cottillon-jelvények arany és ezüst kartonban, prénélve, 100 db. 60 krtól feljebb.

Czipe-jelvények arany vagy ezüst fűtettel 1.50, 2.50, 3 frt és feljebb.

Legfinomabb jelvények cs. és kir. sajjal is, 100 db. 10 frittől feljebb.

1 couvert 5 db. vegyes jelvényekkel 10 kr. 2 dbbal 2 kr és 4 dbbal 18 krtól feljebb.

Cottillon tárcák 8 pár részére 50 krtól.

Rendezői jelvények 40 db a 10 krtól.

Hölgyajándékok, szépen felszerelve 20 krtól.

Táncrendek 12 krtól feljebb.

Tréfa sapkák urak részére 100 db 2.50 frittől hölgyek részére 5 frittől feljebb.

Lampionok, vegyes színben, különféle nagyságok 100 db 10 frittől feljebb.

Tetűs hangszerek, 6 db. vegyes, 2.50 frittől feljebb.

Vassúlytalan szalon-tűstűtők, egy választék 50 kr. 1.50, 2. 6. és 4 frittől feljebb.

Alarcok, egész fejek és minden kigondolható más farsangi eszközök a legnagyobb választékban.

Disztek és névtáblák ünnepélyességekre a termékek, kertbe és a utcára a legpontosabban és a legolcsóbb árak mellett állítjuk elő.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. 5—6—4

Személyzetet

kávések, vendéglősök és szállodások részére ajánl és elhelyez

STEINER J. elhelyező irodája

Budapest, Teréz körút 34. 22—3—3

Telefon: 23—36.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a

1—39—10

legújabb

Farsangi divat-

czikkek:

színes selymek, lusztterek, világos színű divatszövetek, legyezők, szalagok, keztük.

A pécsi tejcsarnok első magyar pogácsasajt gyára PÉCSETT

ajánlja a legkiválóbb minőségű tea-vaját és a jó olasz kvargival teljesen azonos, jutányos árú

pogácsa-sajtjait.

Egy postacsomag TEA-VAJ 6 frt; egy postacsomag pogácsasajt 1 frt 80 kr. Az ár díjmentes csomagolással és bérmentes szállítással s utánvétellel értendő.

47—2—1

Tehetséges, megbízható ügynökök kerestetnek.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.

Üveg-

porcellán-, lámpa- és háztartásczikkeket, china-ezüst-, bronz-, majolika-, disz- és ajándéktárgyakat nagy választékban legjutányosabb gyári árak mellett ajánl

Kaszanyitzky Endre.

Árjegyzék kivánatra bérmentve. 46-50-1

Eljegyzési kártyák

és minden alkalomra való meghívók, elegáns kiállításban és olcsó áron

kaphatók:

a CSOKONAI nyomdában.

Férfi-ruhákra Peruvien, Tricot, Doskin, Brassói és gácsi divatposztók

olcsó, szabott árakon kaphatók

Szabó Lajos fiai

cézégnei,

Debreczen, Rózsátér. 1-39-9